

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Vladimir Teleşcu
(art. 264 alin. (1) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-537/2023

1-20071734-01-Ira-07042023)

Recurs inadmisibil depus până la 01 septembrie 2023, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 6) Cod de procedură penală; Decizia instanței de apel este suficient de motivată sub aspectul aplicării amnistiei și a laturii civile; Dauna morală de 30.000 de lei pentru leziunea corporală medie cauzată din imprudență în accident rutier, nu este prea mică; Cheltuielile de asistență juridică neprobate.

12 februarie 2026

Au judecat anterior cauza judecătorească

Prima instanță – Mihaela Grosu

Instanța de apel – Silvia Cecan, Sergiu Daguța, Silvia Gîrbu

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Vladimir Teleșcu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Leonid Chirtoacă,
Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Vladimir Teleșcu s-a născut în anul 1996 în r-ul Călărași. El a fost învinuit în temeiul art. 264 alin. (1) Cod penal (încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere care a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale).

2. Vladimir Teleșcu a fost apărat de avocatul Boris Bulbuc.

3. În prima instanță cauza penală a fost examinată conform procedurii art. 364¹ Cod de procedură penală. Vladimir Teleșcu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la 140 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de doi ani. Instanța a soluționat acțiunile civile, au fost admise în principiu pretențiile materiale și în parte pretenția privind prejudiciul moral.

4. La 20 septembrie 2022, instanța de apel a admis apelul avocatului Roman Doroftei, declarat în interesul părții vătămate Dumitru Dolinschi, precum și apelul declarat de partea vătămată Tatiana Zabolotnîi. Sentința a fost casată în parte, inclusiv din oficiu cu pronunțarea unei hotărâri noi. Vladimir Teleșcu a fost liberat de executarea pedepsei în temeiul Legii nr. 243/2021 privind amnistia. Acțiunile civile au fost admise parțial, a fost încasat prejudiciul material în beneficiul părților vătămate. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. La 21 noiembrie 2022, avocatul Roman Doroftei, în interesul părții vătămate Dumitru Dolinschi a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală. El solicită rejudecarea cauzei.

6. Urmărirea penală a fost pornită la 24 ianuarie și s-a terminat la 19 iunie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 29 iunie - 05 august 2020. Instanța de apel a examinat cauza între 10 septembrie 2020 și 20 septembrie 2022. Dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție la 05 aprilie 2023.

ÎN FAPT

7. Vladimir Teleșcu a fost învinuit că, la 14 decembrie 2019, aproximativ la ora 21:40, atunci când conducea automobilul „Opel Astra” pe traseul M5 spre

mun. Bălți, în apropierea sat. Saca, r-ul Strășeni, a încălcat regulile de circulație rutieră, a ieșit pe contrasens și s-a tamponat cu automobilul „Toyota Corolla”, condus regulamentar în direcția spre mun. Chișinău. În urma accidentului rutier, lui Dumitru Dolinschi și pasagerei Tatiana Zabolotnîi le-au fost cauzate vătămări corporale medii. Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) Cod penal (încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, care au provocat vătămări corporale medii).

8. La 09 martie 2020, avocatul Roman Doroftei, în interesele părții civile Dumitru Dolinschi, a solicitat încasarea de la Vladimir Teleșcu a sumelor de 20.000 de lei cu titlu de prejudiciu material, 100.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 10.000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică (f.d. 114-116, vol. I). Partea vătămată Tatiana Zabolotnîi a înaintat acțiune civilă distinctă, însă ea nu a declarat recurs.

9. În prima instanță cauza penală a fost examinată în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală. La 05 august 2020, prin [sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central](#), Vladimir Teleșcu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și condamnat la 140 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de doi ani. Instanța a admis parțial acțiunile civile și a încasat de la Vladimir Teleșcu, în beneficiul lui Dumitru Dolinschi și al Tatiane Zabolotnîi, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 30.000 de lei pentru fiecare. Pretenția referitoare la prejudiciul material a fost admisă în principiu.

10. Instanța a reținut existența unei legături cauzale între acțiunile lui Vladimir Teleșcu și accidentul rutier. Ea a conchis că vătămarea corporală medie a lui Dumitru Dolinschi este determinată de accident. Prin sentință au fost admise în principiu pretențiile de ordin material deoarece probele nu erau suficiente pentru stabilirea exactă a cuantumului prejudiciului, iar administrarea unor probe suplimentare ar fi determinat tergiversarea examinării cauzei penale. Instanța a apreciat că suferințele fizice și psihice suportate de Dumitru Dolinschi și Tatiana Zabolotnîi justifică acordarea unor despăgubiri bănești. Instanța a apreciat că prejudiciul solicitat de părțile vătămăte este excesiv, iar suma de 30.000 de lei este suficientă pentru compensarea suferințelor determinate de leziunile corporale suportate, durata tratamentului medical și de impactul asupra vieții personale. Cheltuielile judiciare aferente expertizelor au fost încasate de la inculpat.

11. La 14 august 2020 și, respectiv, la 17 august 2020, avocatul Roman Doroftei în interesele părții vătămăte Dumitru Dolinschi și respectiv partea vătămată Tatiana Zabolotnîi, au declarat apeluri. Ei au solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse privative de libertate și admiterea integrală a acțiunilor civile. Avocatul Roman Doroftei a criticat soluția sub aspectul individualizării pedepsei. El a opinat că instanța a aplicat o pedeapsă prea blândă, fără o analiză a personalității inculpatului, a gravității faptei, a

impactului rezultatelor prejudiciabile asupra vieții părților vătămate și a omisiunii inculpatului de a repara prejudiciile cauzate. Apelantul a invocat și soluționarea defectuoasă a acțiunii civile. El a indicat că instanța nu a motivat corespunzător soluția de admitere parțială a prejudiciului moral. Pretențiile referitoare la prejudiciul material au fost admise în principiu fără o analiză a probelor administrate. S-a invocat omisiunea primei instanțe de a soluționa pretenția referitoare la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

12. La 20 septembrie 2022, [Curtea de Apel Chișinău](#) a admis apelurile, a casat inclusiv din oficiu, sentința în latura penală și civilă și a pronunțat o nouă hotărâre. Instanța a examinat cererea inculpatului privind aplicarea amnistiei și a constatat întrunirea condițiilor Legii nr. 243/2021. Vladimir Teleșcu, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii stabilite de art. 264 alin. (1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsa penală, în legătură cu amnistia. În decizie se reține că pretențiile referitoare la prejudiciul material sunt dovedite prin actele anexate la dosar. În astfel de condiții admiterea în principiu nu este justificată. Instanța a admis parțial acțiunile civile. S-au încasat de la Vladimir Teleșcu sumele de 20.000 de lei și de 6.000 de lei, cu titlu de prejudiciu material în beneficiul lui Dumitru Dolinschi și respectiv al Tatiane Zabolotnîi. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute. Decizia motivată a fost pronunțată la 08 noiembrie 2022.

13. La 21 noiembrie 2022, avocatul Roman Doroftei, în interesul părții civile Dumitru Dolinschi, a declarat recurs, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală. El solicită casarea deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare. Recurentul susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor pretențiilor formulate de partea civilă. Acțiunea civilă nu a fost examinată efectiv, instanța de apel limitându-se la soluții formale, fără o analiză și o justificare reală a soluției pe marginea prejudiciului moral. În recurs se invocă suportarea de către Dumitru Dolinschi a unor suferințe fizice și morale semnificative, cu impact asupra stării psihologice, precum și sechele fizice pe termen lung. Recurentul susține că instanța de apel a aplicat actul de amnistie, a dispus încetarea procesului penal fără a constata vinovăția inculpatului și fără o trimitere la o normă exactă a Legii 243/2021. În recurs se pretinde că decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea acesteia contrazice dispozitivul, fiind expuse atât elemente ale unei hotărâri de condamnare, cât și ale unei hotărâri de încetare a procesului penal. Această inconsecvență ar face imposibilă identificarea clară a naturii juridice a soluției pronunțate.

14. La 05 aprilie 2023, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs. Instanța nu a primit vreo referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Articolul 2037 Cod Civil prevede următoarele:

„Articolul 2037. Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral

(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.”

16. Articolul 96 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede următoarele:

„(1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.”

17. Partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023, era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

5) cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

MOTIVAREA INSTANȚEI

18. Recursul examinat a fost declarat în mai puțin de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică a fost depus în termen.

19. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărîrii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

20. Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală. Deși recurentul indică, în mod formal, incidența temeiului prevăzut de art.

427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, acesta nu dezvoltă argumente concrete care să susțină existența unei judecări a cauzei în lipsa citării legale ori în condițiile imposibilității obiective de prezentare a unei părți. Materialele cauzei denotă că partea vătămată și apărătorul acesteia au fost legal citați pentru ședința instanței de apel. Apărătorul a fost citat inclusiv prin poșta electronică, iar citațiile au fost recepționate (f.d. 13, 15, 23, 28 vol. II). Neînștiințarea instanței despre imposibilitatea de prezentare și neprezentarea părților la ședința de judecată nu pot fi imputate instanței de apel și nu pot fi calificate drept o încălcare a dreptului la apărare sau a garanțiilor dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, în această parte, recursul nu se încadrează în temeiul invocat.

21. Argumentele recursului se limitează la aplicarea nelegală a actului de amnistie, la deficiențele de motivare a cuantumului prejudiciului moral acordat și omisiunea de soluționare a pretenției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică. Având în vedere motivele invocate, recursul va fi examinat prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală în vigoare până la 01 septembrie 2023. Curtea Supremă de Justiție a explicat sensul acestui temei de recurs în decizia nr. [Ira-854/2022](#), § 100). Acest temei include cinci situații distincte.

22. Instanța de recurs reiterează că simplul fapt al dezacordului cu motivarea instanței de apel nu cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar acest temei de recurs ar trebui interpretat ca obligând instanța de apel să combată convingător toate argumentele din apel care, dacă ar fi admise, ar schimba soluția instanței. El nu poate fi interpretat ca obligând instanța să combată argumentele care nu pot avea vreun efect asupra soluției. Acesta este și standardul de motivare impus de art. 6 din CEDO (a se vedea hotărârile CtEDO [Moreira Ferreira v. Portugalia](#) (nr. 2), 2017, § 84; [S.C. IMH Suceava S.R.L. v. România](#), 2013, § 40). De asemenea, instanța de apel poate, printr-o declarație generală, să respingă argumentul invocat în apel, subscriind motivării convingătoare a primei instanțe pentru respingerea argumentului respectiv (a se vedea hotărârile CtEDO [Garcia Ruiz v. Spania](#), 1999, § 26; [Stepanyan v. Armenia](#), 2009, § 35).

23. Recurentul își exprimă dezacordul cu cuantumul prejudiciului moral. El susține, în termeni generali, că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și morale, manifestate prin anxietate și stres, precum și consecințe pe termen lung asupra stării sale de sănătate. Completul de judecată reiterează că stabilirea cuantumului prejudiciului moral ține de natura și gravitatea suferințelor cauzate părții vătămate, de circumstanțele concrete ale faptei și de exigența acordării unei satisfacții echitabile, cu respectarea principiului proporționalității și a practicii judiciare în cauze similare. Despăgubirea acordată pentru prejudiciul moral nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de CtEDO și de Curtea Supremă de Justiție în cazuri similare (decizia nr. [Ira-754/2024](#), §§ 44–45).

24. În cauza de față, instanța de fond a acordat părții vătămate o despăgubire

pentru prejudiciul moral, apreciind că suferințele constatate justifică acordarea unei compensații în limita sumei de 30.000 de lei. Instanța de apel a menținut această soluție, fără a identifica elemente noi care să impună o reevaluare a întinderii prejudiciului moral. Recurentul nu a prezentat argumente concrete care să denote că suma adjudecată ar fi nerezonabilă sau vădit disproporționată cu despăgubiri acordate în situații similare, de CtEDO sau de Curtea Supremă de Justiție. Simpla invocare a existenței unor suferințe și exprimarea dezacordului cu argumentele instanțelor inferioare nu este suficientă pentru majorarea despăgubirii morale. Îi revine părții care pretinde prejudiciul moral obligația de a justifica întinderea concretă a acestuia (decizia nr. [1ra-1117/2023](#), § 36).

25. În jurisprudența recentă, Curtea Supremă de Justiție a considerat rezonabilă acordarea unei despăgubiri pentru dauna morală de 30.000-50.000 de lei pentru leziuni corporale medii produse într-un accident rutier (decizia nr. [1ra-85/2023](#), § 27). În rezultatul accidentului Dumitru Dolinschi a suportat leziuni corporale medii. Circumstanțe care să acutizeze suferințele determinate de leziunile implicate de traumă, la caz nu au fost stabilite. Suma acordată părții vătămate cu titlu de prejudiciu moral nu este excesiv de mică. Prin urmare, în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

26. Argumentele apărătorului referitoare la aplicarea neîntemeiată a actului de amnistie și la încetarea procesului sunt vădit nefondate. Instanța de fond a constatat vinovăția lui Vladimir Teleșcu. Decizia subscrie concluziilor primei instanțe cu privire la existența faptei, a comiterii ei cu vinovăție de către Vladimir Teleșcu și la încadrarea juridică a acesteia. Teleșcu a fost liberat de pedeapsă potrivit prescripțiilor art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală. Decizia nu conține mențiuni despre încetarea procesului. Prevederile Legii 243/2021 sunt corect aplicate. Prin urmare și în această parte, recursul este vădit neîntemeiat.

27. Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, sunt compensate doar cheltuielile de asistență juridică reale, necesare și rezonabile. Partea civilă a solicitat încasarea de la Vladimir Teleșcu a sumei de 10.000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. O excepție de la regula instituită de art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă poate interveni doar în cazul unor victime aflate în incapacitate de plată determinată de o stare de vulnerabilitate temporară sau permanentă. Obligația de a proba starea de vulnerabilitate financiară revine părții care solicită încasarea sumei. În orice situație partea este obligată să probeze existența și întinderea angajamentului financiar față de avocat (decizia nr. [1ra-85/2023](#), § 29). De asemenea, avocatul are obligația de a prezenta instanței lista detaliată a acțiunilor efectuate și a timpului lucrat asupra dosarului. Omisiunea de a prezenta aceste dovezi poate conduce la respingerea integrală sau parțială a cererii, deoarece împiedică instanța să verifice caracterul ”real” și „necesar” al cheltuielilor (decizia nr. [1ra-1117/2023](#), § 40).

28. Din materialele dosarului nu rezultă că suma solicitată cu titlu de cheltuieli

de asistență juridică a fost efectiv achitată sau că există un angajament financiar concret și determinat față de avocat. Nu au fost anexate bonuri, ordine de plată sau o dare de seamă detaliată privind serviciile prestate și timpul lucrat. În aceste condiții, chiar dacă instanțele inferioare nu s-au pronunțat expres asupra acestei cereri, lipsa probelor ar fi condus, în orice caz, la respingerea ei. În asemenea circumstanțe, și în această parte recursul este inadmisibil.

29. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatului Roman Doroftei împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2022.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Leonid Chirtoacă

Alexandru Negru